

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Jován László ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Bánáti János ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. április 17-én kelt 5.G.41.271/2007/25. számú ítélete ellen a felperes részéről 26. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a Fővárosi Ítéltábla a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 1.000.000 (egymillió) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A ... Szakszervezete 1992. évben a tulajdonában álló ..., ... hrsz.-ú, ... utca szám alatti ingatlanra - annak teljes felújítása céljából - bérleti szerződést kötött ...val és utóbb hozzájárult ahhoz, hogy az általa felveendő bankkölcsön fedezetéül az ingatlanra jelzálogjogot jegyeztessenek be; az 1995. június 29. napján kelt számú közjegyzői okirat szerint ..., mint hitelező és ..., mint adós 1.000.000 USD és járulékaira kölcsönszerződést kötött, a számú közjegyzői okirat szerint a ... Szakszervezete hozzájárult ahhoz, hogy a fenti ingatlanra a kölcsön és járulékai erejéig a hitelező javára jelzálogjog kerüljön bejegyzésre. A jelzálogjog ingatlan-nyilvántartási bejegyzésére 1995. július ...-én került sor.

Az 1995. október 30-án kelt 103/1995. számú közjegyzői okirat szerint ... részére ... 250.000 DEM kölcsönt nyújtott, melynek biztosítására ... a hitelezőre

engedményezte a ...val kötött kölcsönszerződésből eredő, jelzálogjoggal biztosított követelését.

... az 1995. október 30-i kölcsönszerződésből eredő jogokat 1996. július 12-én a Kereskedelmi és Hitelbank Rt.-re engedményezte, a követelést - többszöri engedményezést követően - 1998. június 2-i engedményezéssel a ... Kft. szerezte meg.

... 1999. június 14-én kelt okirattal a fenti ingatlanra fennálló „jelzálogjogon alapuló követelését” ...re engedményezte, ugyanezen követelésre ... és az alperes 2000. május 29-én kötött engedményezési megállapodást.

A ... Szakszervezete - melynek jogutódja 1999. október 30-tól a ... Bt., 2000. február 25-től a jelenlegi felperes - a Fővárosi Bíróság előtt pert indított; ..., ... és a ... Korlátolt Felelősségű Társaság alperessel szemben előterjesztett, többször módosított keresetében az 1995. június 29-i jelzálog-szerződés érvénytelenségének a megállapítását, a bejegyzett jelzálogjog törlését kérte, valamint annak megállapítását, hogy a ... Korlátolt Felelősségű Társaságot illeti meg a jelzálogjog 25.000.000 forint erejéig.

A Fővárosi Bíróság 2.P.20.596/1997/42. számú ítéletében annak tűrésére kötelezte ...ot és ... t, hogy a bejegyzett jelzálogjog-követelés 25.000.000 forint tőkekövetelésre és járulékaira csökkenjen, intézkedett a változás ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséről, és - 2.P.20.596/1997/51. számon kiegészített ítélete szerint - ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A kiegészítő ítélet elleni fellebbezés folytán eljáró Legfelsőbb Bíróság 2003. október 22. napján kelt Pf.I/A.26.580/2001/21. számú ítéletével a kiegészített ítéletet részben megváltoztatta, és megállapította, hogy a perbeli ingatlant 25.000.000 forint és járulécai erejéig terhelő jelzálogjog jogosultja a ... Kft.

Időközben ... a és számú közjegyzői okiratok végrehajtási záradékkal történő ellátását, és a végrehajtás elrendelését kérte a perbeli ingatlanra. A Veszprémi Városi Bíróság 22.Pk.54.368/1999/2. számú végzésével megállapította, hogy ... jogutódja ..., a végzést a Veszprém Megyei Bíróság 2.Pkf.22.190/1999/2. számú végzésével helybenhagyta.

A Veszprémi Városi Bíróság a végrehajtást 2000. február 4-én végrehajtási záradék kiállításával - a és számú közjegyzői okiratoktól eltérően 25.000.000 forint és járulécai erejéig - a ... Szakszervezete adós ellen az ingatlant terhelő jelzálogjogra tekintettel elrendelte. A végrehajtási eljárás során a Veszprémi Városi Bíróság a 7.Pk.52.543/2000/2/I. számú végzésével megállapította az adós jogutódlását, 2000. október 4-én kelt 7.Pk.52.543/2000/7. számú végzésével azt, hogy ... jogutódja az alperes. A végrehajtási jog ingatlan-nyilvántartási bejegyzésére 2001. február 15-én került sor.

A végrehajtó 2002. december 2-ára tűzött ki árverést, melyet a Földhivatal 2002. november 8-án jegyzett be az ingatlan-nyilvántartásba, az árverési hirdetmény a Balatonfüredi Önkormányzat Polgármesteri Hivatalában 2002. október 28. napján

tették közzé. A 2002. december 2-án megtartott árverésen - egyéb érdeklődő hiányában - az ingatlant az alperes vásárolta meg 135.203.500 forintért.

A felperes 2001. március 27-én beérkezett végrehajtás megszüntetése iránti kereseti kérelmet terjesztett elő a Veszprémi Városi Bíróságon, az első fokú eljárásban hozott 1.P.22.383/2001/8. számú, valamint a másodfokú eljárásban a Fejér Megyei Bíróság részéről hozott Gf.40.009/2003/9. számú ítéletet az alperes felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Legfelsőbb Bíróság 2004. október 6. napján kelt Pfv.I.20.001/2004/4. számú végzésével hatályon kívül helyezte, és újabb eljárás lefolytatását, valamint újabb határozat hozatalát rendelte el.

A megismételt eljárásban a Veszprémi Városi Bíróság 2005. december 9. napján kelt, 2005. december 31. napján jogerőre emelkedett 6.P.22.368/2004/21/I. számú ítéletével a végrehajtási eljárást megszüntette. A jogerős ítélet 2006. február 14-én a végrehajtó részére megküldésre került, a végrehajtó a végrehajtási jog törlését 2007. október 1. napján, az árverés kitűzése tényének törlését 2007. október 30. napján kelt megkereséssel kérte a földhivataltól.

A felperes 2000. január 11-én bérleti szerződést kötött a perbeli ingatlanra az ... Kft.-vel három évre, a bérló 60.000.000 forint bérleti díj megfizetését vállalta, ebből 16.000.000 forintot teljesített. A bérleti szerződés szerint a bérló a bérbeadó hozzájárulásával volt jogosult a bérleményben átalakítást végezni, melyek megtérítésére a bérbeadóval szemben erre vonatkozó külön megállapodás alapján támaszthatott igényt.

A felperes 2007. július 13-án beérkezett keresetében az alperes kötelezését kérte 149.500.000 forint kártérítés és annak 2007. június 28-tól a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamata megfizetésére.

Keresetében arra hivatkozott, hogy a Legfelsőbb Bíróság 2003. október 22-i jogerős határozatának meghozataláig a jelzálogjog bejegyzés alapjául szolgáló követelés és az azt biztosító jelzálogjog jogosultja vitatott volt, így az alperes a Ptk. 4. § (1) bekezdésében és 5. §-ban foglaltakat megsértve járt el, amikor az általa is tudottan vitatott követelés és jelzálogjog érvényesítése tekintetében a végrehajtást folytatta, és árverést tűzött ki. Hivatkozott arra is, hogy a végrehajtás megszüntetése iránti perben az alperes a Fővárosi Bíróság előtti 2.P.20.596/1997. számú perre vonatkozóan a bíróságot félrevezető nyilatkozatokat tett. Az ingatlanra bejegyzett végrehajtási jog, illetve az árverés kitűzésére vonatkozó bejegyzés akadályozta az ingatlan bérbeadás útján történő hasznosítását, illetve az értékesítését. A bérleti szerződéskötéssel nem csak az ingatlan hasznosítását, hanem hosszú távon annak a bérló általi megvásárlását tervezték, az ingatlan körül kialakult jogbizonytalanság miatt azonban a bérló hosszú távú üzleti elképzelései az ingatlan hasznosítására nem váltak valóra, a bérleti díjat nem tudta fizetni, és az ingatlan megvásárlásától is elállt. A felperes az alperessel szemben egyfelől 44.000.000 forint elmaradt bérleti díj, másfelől 105.500.000 forint kamatveszteség megfizetésére támasztott igényt, utóbbi vonatkozásában hivatkozva arra, hogy a végrehajtási eljárásban megállapított ingatlan becsérték 270.407.000 forint, ezen vételár utáni törvényes mértékű kamat összegétől esett el, mivel azt értékesíteni nem tudta.

Az alperes érdemi ellenkérelmében jogalap hiányában a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, az adott ügyben úgy járt el, ahogy elvárható, felróható magatartást nem tanúsított; 2000. május 17-én döntött a követelés megvásárlásáról, ezt megelőzően a jogelődje kérelmére végrehajtási záradék kibocsátásával került sor a végrehajtás elrendelésére, a jogelődje jogutódlása jogerős bírósági megállapítást nyert, ugyanígy az alperes jogutódlása is. A végrehajtási jog, az árverés kitűzése ingatlan-nyilvántartási bejegyzése iránt a végrehajtó intézkedett, a rá vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján. Az alperesnek nem csak joga, hanem kötelezettsége volt a megszerzett követelés érvényesítése, és ennek során a jogorvoslati lehetőségek igénybevétele - fellebbezés, felülvizsgálati kérelem előterjesztése - az Alkotmányban biztosított joga, melynek gyakorlása az egységes bírói gyakorlat szerint nem alapoz meg kárfelelősséget.

Amellett, hogy a végrehajtási jog bejegyzése nem jogellenesen történt, a bejegyzés sem az ingatlan hasznosítását, sem az eladását nem akadályozta. A bérleti jelzáloggal terhelt ingatlant vett birtokba, a felperes tudott arról, hogy végrehajtás folyik a jelzálogjog érvényesítése iránt, erről a bérletet tájékoztatnia kellett volna. Vitatta, hogy a végrehajtás megszüntetése iránti perben a bíróságot megtévesztő nyilatkozatot tett volna.

Álláspontja szerint a felperes a kereset összecszerűségét sem bizonyította; bérleti díjkövetelése azért alaptalan, mert saját elhatározásából engedte el az elmaradt bérleti díjat annak fejében, hogy adott esetben ezt meghaladó értékű beruházáshoz jusson, a kamatveszteség iránti követelése pedig azért alaptalan, mert a balatoni ingatlanok időközbeni áremelkedése ellensúlyozta a kamatveszteséget, az értékesítés későbbre halasztásával a felperest kár nem érte.

Vitatta a késedelmi kamatkövetelés kezdő időpontját is a Ptk. 360. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel.

Az elsőfokú bíróság 2008. április 17. napján kelt 5.G.41.271/2007/25. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.764.000 forint perköltséget.

Ítélete indokolásában a kereseti kérelmet a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján vizsgálva megállapította; az alperes terhére olyan jogellenes és felróható magatartás vagy mulasztás nem róható, amely okozati összefüggésben állna a keresetben megjelölt kárral. Az elsőfokú bíróság kifejtette; az alperes ...cel az engedményezési szerződést azt követően kötötte meg, hogy a jogelődje jogutódi minőségét a bíróság jogerős végzésével megállapította, kérelmére a végrehajtást elrendelte, és a jelzálogjog jogosultjaként az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre került. Az alperes alappal feltételezhette, hogy a Veszprém Megyei Bíróság a jogutódlás körében hozott döntése meghozatalát megelőzően ... végrehajtandó követelés érvényesítésére vonatkozó jogosultságát megfelelően megvizsgálta.

Nem osztotta az elsőfokú bíróság a felperes okfejtését a bíróság megtévesztésére vonatkozóan; a Fővárosi Bíróság 2.P.20.596/1997/42. számú ítéletének sem a rendelkező része, sem az indokolása nem tartalmazta, hogy ... jogutódja ... lenne, így ezen ítélet jogerősített példányának csatolása a bíróság megtévesztésére nem alkalmas, emellett a végrehajtás megszüntetése iránti perben a fenti per iratanyaga

- megkeresések alapján - a bíróság rendelkezésére állt. Álláspontja szerint az sem tekinthető jogellenes és felróható magatartásnak az alperes részéről, hogy nem kérte a végrehajtási eljárás megszüntetését annak ellenére, hogy tudta, a felperesi ingatlant terhelő követelés jogosultja tekintetében még nem született jogerős ítélet, ugyanis nem volt elvárható, hogy egy olyan per érdemi befejezésére várjon, amelyben nem peres fél, és amelynek nem is tárgya az az engedményezési szerződés, amelyre a jogutódi minőségét alapította.

Utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy a végrehajtó az 1994. évi LIII. tv. (Vht.) 138. §-a alapján jegyeztette be az ingatlanra a végrehajtási jogot, a Vht. 141. §-a alapján tűzött ki árverést és a Vht. 145. §-a alapján került sor az árverési hirdetmény közzétételére. A végrehajtó egyébként a Fejér Megyei Bíróság másodfokú határozata meghozatalát követően, 2003. május 13-tól végrehajtási cselekményt nem foganatosított. A Veszprémi Városi Bíróság végrehajtás megszüntetése iránti perben hozott jogerős ítéletét a végrehajtó 2006. február 14-én megkapta, annak alapján csak 2007. október 1-jén intézkedett a végrehajtási jog törlése érdekében, e késedelem azonban az alperesnek nem róható fel. Álláspontja szerint az, hogy az alperes a Fejér Megyei Bíróság másodfokú határozata ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, nem joggal való visszaélés, a Pp.-ben biztosított jogával élt, ezen időpontban egyébként a jogosult személyének kérdésében még jogerős határozat nem született. Utalt arra is, az ingatlant terhelő jelzálogjoghoz képest a végrehajtási jog bejegyzése, illetve az árverés kitűzése azt a többlet információt hordozta, hogy a jelzálogjoggal biztosított követelés végrehajtása iránt az eljárás már meg is indult. Álláspontja szerint a felperest kár a perek elhúzódása, illetve a végrehajtási eljárás alperesi jogelőd általi megindítása következtében nem érhetette, a jelzálog jog törlését, a végrehajtási eljárás megszüntetését a kölcsöntartozás kifizetésével bármikor elérhetette volna, a jogosult személyének bizonytalansága sem akadályozhatta, hiszen bírósági letétbe helyezéssel is teljesíthetett volna a Ptk. 287. §-a alapján.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen annak megváltoztatását, keresetének történő helyt adást, másodlagosan hatályon kívül helyezését kérte. Arra hivatkozott, hogy a Legfelsőbb Bíróság 2003. október 22-i döntéséig a követelés jogosultjáról ítélet hatályú, anyagi jogerővel bíró bírósági határozat nem született, így az alperes minden cselekményét saját kockázatára végezte, a magatartása arra figyelemmel értékelendő, hogy nem rendelkezett olyan bírósági határozattal, amely a jelzálogjoggal biztosított követelés jogszerű, törvényes jogosultsága tekintetében őt jelölte volna meg.

A felperes álláspontja szerint a bíróság ítéletének indokolása egyoldalú, a Vht. rendelkezéseinek felhívásakor figyelmen kívül hagyta a Vht. 40. §-ában foglaltakat, mely egyértelműen előírja, hogy a végrehajtást kérőnek a követelés megszűnését haladéktalanul be kell jelentenie a végrehajtónak, az ebből eredő kárért felel. Az alperesnek a 2003. október 22-i jogerős ítélet alapján a végrehajtó felé bejelentést kellett volna tennie a végrehajtási jog és az árverési hirdetmény törlése iránt, erre csak a 2007. szeptember 27-i levelében került sor, ennek alapján intézkedett 2007. október 1-jén a végrehajtó. Utalt arra is, hogy az alperes - bár jogosultsága hiányával tisztában volt - a felperes jogerős ítélettel megállapított jogosultságának

ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzése kapcsán született határozat ellen is jogorvoslattal élt 2004. szeptember 29-én, ez is a rosszhiszeműséget támasztja alá. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen összemosta a jelzálogjoggal biztosított követelés jogosultsága tekintetében a folyamatban volt peres eljárás és a jogutódlás tekintetében folytatott nemperes eljárás megállapításait; a jogutódlás megállapítása nem jelentheti a jogosultság megszerzését, a jogügyletben történt személyi változás az anyagi jogi jogosultságot nem érinti. Vitatta, hogy a jelzálogjoggal biztosított követelésre tekintettel nem volt az ingatlan értékesíthető, a terhelt ingatlan értékesítése az ingatlanpiacon bevett gyakorlat, azonban az árverés azt az információt tartalmazta, hogy az ingatlan értékesítése befagyasztásra került, az a felperestől nem vásárolható meg. Fenntartotta azon érvelését, hogy az alperestől, mint professzionális pénzügyi tevékenységet folytató társaságtól elvárható lett volna a követelés megszerzését megelőző, körültekintő tájékozódás, illetőleg a követelés jogosultjára folyó per ismeretében a per jogerős befejezésének a bevárása. Változatlanul hivatkozott arra is, hogy a végrehajtás megszüntetése iránti első fokú eljárásban az alperes a bíróságot megtévesztette, tekintve, hogy az ítélet elírására és kijavítására hivatkozott, holott annak kiegészítése és a kiegészítő ítélet ellen jogorvoslati eljárás volt folyamatban. Álláspontja szerint a követelése jogalapját, valamint összecszerűségét egyaránt bizonyította.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy jogellenes magatartást nem tanúsított, utalt arra, hogy ..., ... és ... alperesi jogelődök rosszhiszemű, részben körültekintést nélkülöző tevékenysége vezetett a kialakult jogi helyzethez, illetőleg, hogy a bírósági döntések utólagosan tévesnek bizonyultak. Vitatta a felperes fellebbezési okfejtését a 2003. október 22-i határozat meghozataláig tanúsított alperesi magatartásra vonatkozóan, az alperes az ingatlan-nyilvántartásban joggal bízva - mely az alperesi jogelődöt tüntette fel a jelzálogjog jogosultjának - járt el, továbbá jogerős bírósági döntés állt a rendelkezésére, amely ... jogutódjának a követelést részére értékesítő ...et nevezte meg. Jogelődje kérelmére a Veszprémi Városi Bíróság a végrehajtást elrendelte, és az alperes jogutódi minősége is jogerősen megállapítást nyert. Vitatta, hogy a Veszprémi Városi Bíróságot a végrehajtás megszüntetési perben megtévesztette volna, e körben az elsőfokú bíróság helytálló indokolására utalt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem egyoldalúan hívta fel a Vht. rendelkezéseit, a Vht. 40. §-a alapján mulasztás az alperest nem terheli. A 2003. október 22-i ítélettel lezárult perben az alperes félként nem vehetett részt, így a felperes arra nem hivatkozhat, hogy az ítéletről az alperes mikor szerzett tudomást, ezen időpontban egyébként az alperes annak tudatában volt, hogy a végrehajtás már megszüntetésre került, a végrehajtó az árverési előleget visszautalta. A fellebbezésben hivatkozott jogszabályhely egyébként akkor alkalmazandó, ha a követelés megszűnésére teljesítéssel került sor, ha azonban a végrehajtás megszüntetése bírósági határozat következménye, akkor a határozatot hozó bíróságnak kell a végrehajtót instruálnia, erre sor került jelen esetben is, az e körben mutatkozó késedelem az alperes terhére nem értékelhető.

A felperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a tényállást helyesen állapította meg, és helytálló az abból levont jogi következtetése is.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 164. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási teher helytálló telepítésével vizsgálta a Ptk. 339. § (1) bekezdésében foglaltakra alapított kereseti követelés jogszerűségét, és a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű, a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelő értékelésével vont következtetést annak megalapozatlanságára.

Teljeskörűen osztja a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontját, hogy a felperes által kifogásolt alperesi magatartás nem ütközött a Ptk. 4. § (1) bekezdésében és 5. §-ában foglaltakba, kárfelelősséget megalapozó, jogellenes eljárást az alperes nem tanúsított, illetve mulasztás a terhére nem róható.

A kárfelelősség vizsgálata körében az alperesi magatartás megítélésekor helytállóan vette figyelembe az elsőfokú bíróság azon jogi tényeket, melyekkel a követelés megszerzésére irányuló szerződés megkötésekor az alperes tisztában volt; az engedményezési szerződés 2000. május 29-i megkötését megelőzően, 2000. január 4-én kelt a Veszprém Megyei Bíróság 2.Pkf.22.190/1999/2. számú jogerős határozata, mely igazolta az alperes felé, hogy az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jelzálogjog jogosult ... jogutódja az engedményező ..., akinek a kérelmére a Veszprémi Városi Bíróság 2000. február 4-én kelt 1901-Vh.2297/1999. számú végrehajtási záradékkal a végrehajtást elrendelte.

Arra vonatkozó adat nem merült fel, hogy az alperes az engedményezési szerződés megkötésekor tisztában volt azzal, hogy a jelzálogjog terjedelme és jogosultja perben vitás; a Veszprémi Városi Bíróság 2.P.20.596/1997/70. számú végzéséből kitűnően az alperes csak 2000. július 31-én terjesztett elő perbelépés iránti kérelmet. A kérelem 2001. július 6-i elbírálásáig az alperes kérelmére a Veszprémi Városi Bíróság 2000. október 4-én kelt 7.Pk.52.543/2000/7. számú végzésével megállapította, hogy ... jogutódja az alperes, aki ezen határozat alapján a végrehajtást kérő pozíciójába lépett.

Rámutat a Fővárosi Ítéltábla, hogy a végrehajtási jog 2001. február 15-i ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséig, az ingatlanra vonatkozó árverési hirdetmény 2002. október 28-i közzétételéig és az árverés 2002. december 2-i lebonyolításáig a Legfelsőbb Bíróság a jogorvoslati eljárásban még nem hozta meg a jelzálogjog jogosultjának személyére vonatkozó, a felperesi fellebbezésben hivatkozott 2003. október 22-i határozatát. A Veszprémi Városi Bíróság 2001. július 6-án kelt 2.P.20.596/1997/70. számú végzésével az alperes perbelépési kérelmét elutasította, a perben félként nem vehetett részt, így a határozatról nem kellett értesülnie, ennek okán a felperes a határozat alapján történő alperesi intézkedés hiányát a fellebbezésében megalapozatlanul sérelmezi.

Téves a felperes fellebbezési okfejtése az 1994. évi LIII. tv. (Vht.) 40. § (1) bekezdésében foglaltak alkalmazhatóságára az alábbiak szerint is.

A Legfelsőbb Bíróság fellebbezésben hivatkozott jogerős határozata nem tartalmazott az adóssal szembeni követelés megszűnésére vezető megállapításokat, a levont jogi következtetések közvetve hatottak ki a követelés alperesi megszerzésének megítélésére, a per tárgyát nem képezte annak a vizsgálata, hogytől és az alperes ...től a végrehajtás alá vont követelést érvényesen megszerezte-e.

Az utóbbi tisztázása külön per, a felperes által a Pp. 369. § a), b) pontja alapján 2001. március 27-én a Veszprémi Városi Bíróság előtt végrehajtás megszüntetésére indított eljárás tárgyát képezte. Ezen per tartama alatt - tekintve, hogy a végrehajtási eljárás Pp. 370. §-a szerinti felfüggesztésére nem került sor - a végrehajtás folyhatott, emellett helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a végrehajtó a Vht. rendelkezéseinek megfelelő végrehajtási cselekményeket foganatosított, továbbá a végrehajtónak a Veszprémi Városi Bírósághoz intézett 2005. június 21-i beadványából kitűnően a Fejér Megyei Bíróság Gf.40.009/2003/9. számú másodfokú ítélete alapján az eljárás megszüntetésre került, az ügy 2003. május 13-a óta - azaz a fellebbezésben hivatkozott jogerős bírósági határozat meghozatala előtt - a végrehajtó nyilvántartásában már befejezett ügyként szerepelt, további végrehajtási cselekmény foganatosítására nem került sor.

Osztja a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság azon álláspontját is, hogy az alperes a Fejér Megyei Bíróság 2003. március 19-én kelt Gf.40.009/2003/9. számú határozatával szembeni felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor a Pp. 270. § (2) bekezdése szerinti eljárási jogát gyakorolta, és ugyancsak helytállóan utalt az elsőfokú bíróság arra is, hogy a felülvizsgálati kérelem benyújtásakor a fellebbezésben hivatkozott jogerős bírósági határozat meghozatalára még nem került sor.

Ugyancsak helytállóan vont következtetést az elsőfokú bíróság arra, hogy az alperes a végrehajtás megszüntetése iránti perben a Fővárosi Bíróság előtti 2.P.20.596/1997. számú perre vonatkozó téves tájékoztatással a határozathozatalt nem befolyásolhatta, tekintve, hogy a fenti számú eljárás iratai - megkeresés alapján - a bíróság rendelkezésére álltak.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a végrehajtás megszüntetése iránti perben 2005. december 9-én hozott és 2005. december 31-én jogerőre emelkedett 6.P.22.368/2004/21/I. számú ítélet a Pp. 383. §-ában foglaltaknak megfelelően a végrehajtónak megküldésre került 2006. február 14-én, az, hogy ezen időponthoz képest a végrehajtó ténylegesen mikor intézkedett a végrehajtási jog és az árverés kitűzése tényének törlése iránt a földhivatal felé, az alperes terhére nem eshet. A felperes a fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a végrehajtó csak az adós 2007. szeptember 27-én kelt levele alapján intézkedhetett a fenti körben, ezen előadása ténybeli és jogi alapját azonban nem jelölte meg.

Ugyancsak nem igazolta a felperes a fellebbezésben hivatkozott 2004. szeptember 29-i alperesi fellebbezés benyújtását, emellett erre az első fokú eljárásban az alperesi magatartás rosszhiszeműségének alátámasztására nem is hivatkozott, továbbá rámutat a Fővárosi Ítéltábla, hogy önmagában a jogorvoslati jog gyakorlása kárfelelősséget nem alapoz meg.

Alaptalan a felperes azon fellebbezési érvelése is, hogy az elsőfokú bíróság a peres és nemperes eljárásban hozott határozatok megállapításait összemosta; az, hogy a végrehajtási (nemperes) eljárásban megállapított jogutódlás ténye, illetőleg a jogutód személye utóbb vitássá tehető, nem akadályozza a követelés végrehajtás útján történő érvényesítésének, amennyiben a jogutódlás bírósági megállapítása utólag tévesnek bizonyul, a végrehajtás megszüntetésére vezethet a jogszabályi feltételek fennállása esetén, de önmagában - többlet tényállás hiányában - nem vetheti fel a végrehajtást kérő felelősségét.

A Ptk. 339. § (1) bekezdése szerinti konjunktív jogszabályi feltételek egyike teljesülésének a hiánya kizárja a kárigény jogszerű érvényesítését; a fent kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság helytállóan vont következtetést az alperesi jogellenes magatartás hiányára, így szükségtelen a felperes által állított oksági kapcsolat, a kár tényleges felmerülése és összegszerűsége vizsgálata.

Tekintettel arra, hogy a fellebbezésben előadottak eltérő tényállás megállapítására, illetőleg jogi következtetés levonására nem adtak alapot, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért az alperes a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint jogszerűen kérte a peres felperest kötelezni jogorvoslati perköltsége megfizetésére; a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján 2.500.000 forint + ÁFA ügyvédi munkadíjra támasztott igényt. A Fővárosi Ítéltábla - tekintettel arra, hogy a jogorvoslati eljárás során az alperes jogi képviselőjének egy tárgyaláson kellett megjelennie, és a fellebbezésre tett ellenkérelme ténybeli előadását és jogi okfejtését egyetlen beadványa tartalmazta - az ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díjat eltúlzottnak találta, és az ügyvédi munkadíj összegét az ÁFA-t is tartalmazó 1.000.000 forintban állapította meg, figyelemmel arra, hogy ez áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

Budapest, 2008. október 7.

. Bánki Horváth Mária s. k.,

a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s. k.,
előadó bíró

Dr. Rédei Anna s. k.,
bíró

